

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Martyrs

جانبازان

نجیب ثاقب

۰۸ جون ۱۰۱۲

در سوگ فرو افتادن سرو تناور آزادی (زنده یاد مجید)

بهار به شکوهمندی خود

می نازید

بنفشه و یاسمن و نسترن

در دامن سبز چمن

و باغ در انبوهی گل های مرغوب عاشقانه

می جوشید

و کاج های سبز جوان

با قامت های بلند غرور

پاسداران بیدریغ باغ بودند.

ناگهان،

ابر سیاه از قبله شمال

در امتداد وزش طوفانی باد و ریزش باران

با غرش و رعد

پرده چرکین گناه

بر رخ خورشید و ماه

بر فراز باغ کشید.

و دیگر روز روشن

با عبور از غروب خونین

به شب گذشته بود:

سیاهی خوفناک،

هوای دلگیر

و شب پر درد و سنگین شد.

و

هرسو

بیشه ها پرکین

غنچه های گل پرپر،

سرو ها و کاج ها

بر خاک و خون غلتید.

و پرندگان خسته

از باغ کوچید

زیر غضب ناگهانی این طوفان.

من و ما و دیگران

اکنون

در میان دیوار های بلند سنگی

و پنجره های آهنین

در زنجیر های به هم پیوسته

زندان

که بوی خون یاران

و آزادگان

می دهد،

می گرئیم شب تا به سحر

بی آن که ببندیشیم

به قفل و زنجیر و شکنجه و زندان

و دهلیز های مرگ!

می گرئیم و می اندیشیم:

به ویرانی باغ

از برای پرپر شدن گل ها

و شکستن شاخه های نورس

و غلتیدن

سرو های سبز تناور

و سپیدار ها و کاج های بلند سبز غرور

بر فراز خاک و

بیشه ها و کشتزاران سوخته

اما،
درخشش نور صبحگاهی خورشید
از پنجره کوچک زندان
نوید می دهد:

باز فردا را
در هوای پاک،
جنبیدن دستان رنج و کار را
دریذر های تازه
رستگاه بنفشه، یاسمن و نسترن
و
جریان بی وقفه
رویش و پویش را
در بیشه سبز زندگی و سازندگی
